

РЕШЕНИЕ

№ 4100

гр. София, 19.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11316** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на С. Ж. Г. от [населено място] Б., обл. Х. против Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-260-6500/6871 от 30.06.2012 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, В ЧАСТТА МУ, с която на жалбоподателя е отказано финансово подпомагане по СЕПП в размер на 4567,71 лева. Наведени са доводи за допуснати от ответника нарушения на административно-производствените правила, изразяващи се в неспазване на процедурата по издаване на административния акт. Отделно се твърди, че акта е немотивиран. В писмена защита, депозирана на 30.05.2013 г. се претендират сторените по делото разноски.

Ответникът - Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н. намира жалбата за неоснователна по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендират се разноски. Представен е списък на разноските.

Административен съд – София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от разписката приложена по делото (л. 20), процесното УП е получено от жалбоподателя на 16.10.2012 г. Видно от датата на пощенското клеймо на плика, с който е изпратена жалбата (л. 9), същата е подадена на 26.10.2012 г. в законоустановения срок по чл. 149, ал.1 от АПК. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че жалбата е ДОПУСТИМА, катое подадена от надлежна страна-адресат на индивидуален административен акт в законоустановения срок.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006 г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007 г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008 г. на министъра на земеделието, Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 2б, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а от ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство.

Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителния директор на ДФЗ е изпълнителен директор и на РА. Изпълнителния директор на РА организира и ръководи дейността на РА и я представлява. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 7 от У. правилник на Държавен фонд „Земеделие” (отм.) установява правомощие по отношение на Изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция.

С оглед на това, оспореният в настоящото съдебно производство отказ на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” е издаден от компетентен административен орган в рамките на делегираните му правомощия.

Административното производство е образувано по подадено от С. Ж. Г. общо заявление за подпомагане на площ с У. 26/180511/83546 за кампания 2011 г. по Схема за единно плащане на площ (СЕПП) и по Схема за национални доплащания (СНДП). От приложената към заявлението таблица, се установява, че по СЕПП са заявени и декларирани 17 бр. БЗС и 7 бр. БЗС по СНДП. Видно от данните за стартирала проверка от 12.05.2011 г. (л. 32), 7 бр. БЗС излизат над 0,05 дка извън площите, подходящи за подпомагане, това са БЗС с №№ 22561-8-5; 22561-85-1; 22561-61; 0-1; 22561-8-6; 22561-12-1; 22561-287-1; 22561-289-1.

Въз основа на така установеното е издадено процесното уведомително писмо, с което е установена недопустима площ от 5,35 ха по СЕПП и с което е отказано финансово подпомагане по СЕПП в размер на 4567,71 лева. Видно от писмо вх. № 4327/15.02.2013 г. на МЗХ (л. 86-87), се установява, че заявените от кандидата площи за 2011 г. попадат в частта от територията на страната покрита със самолетни снимки от 2010 г., поради което на процесните терени е извършена теренна проверка от ОДЗ „Х.“ на 13.10.2011 г. и на 26.10.2011 г., които са извършени съгласно Заповед № РД-09-756/09.09.2011 г. на министъра на земеделието и храните (л. 93-96). По делото са представени посочените протоколи за извършени теренни проверки (л. 97-106). Причините за изключване на площи от слоя „Площи в добро земеделско състояние“

по отношение на процесните БЗС са както следва: за БЗС с №№ 22561-8-5-1 и 22561-8-6-2 - неподдржани площи и храсти, по отношение на БЗС № 22561-85-1-1 - неподдржани площи и храсти, път, а по отношение на БЗС № 22561-289-1-2 – овраг. Със Заповед № РД 09-1214/22.12.2011 г. на министъра на земеделието и храните (л. 22-23) е одобрен изготвеният специализиран слой „Площи, допустими за подпомагане“. Против така одобреният слой е подадено възражение от жалбоподателя вх № 193/12.01.2012 г. (л. 125), което е разгледано по същество и не е уважено. С писмо вх. № 02-0400/533 от 28.02.2012 г. (л.21) на МЗХ е предадена на ДФЗ базата данни „Физически блокове“ и „Площи допустими за подпомагане“ за кампания на 2011 г.

По делото е приета и е неоспорена от страните СТЕ, изготвена от вещото лице А. Р., която настоящият съдебен състав кредитира като обективно и компетентно изготвена. От заключението на вещото лице се установява, че тъй като заявленията от жалбоподателя БЗС са попадали в територията на страната покрита със самолетни снимки от 2010 г., на същите са извършени теренни проверки от ОСЗ „Д.“. За БЗС с №№ 22561-8-5-1; 22561-8-6-2; 22561-85-1-1 и 22561-289-1-2 чрез визуален метод е извършена контролна проверка, която е установила състоянието на земеделските парцели, като потвърждава състоянието на площите на БЗС определена с допустимия слой като недопустима за подпомагане с наличие на храстовидна растителност, път и овраг. По така подаденото заявление са извършени административни проверки посредством И. и теренна проверка на място извършена от ОСЗ Д.. Установени са следните недоустими за подпомагане парцели: БЗС 22561-289-1-2 с недопустима площ от 0,01 ха – наличие на овраг; БЗС 22561-8-5-1 с недопустима площ от 3,21 ха – наличие на храстовидна растителност; БЗС 22561-85-1-1 с недопустима площ от 0,85 ха – наличие на храстовидна растителност и път и БЗС 22561-8-6-2 с недопустима площ от 1,28 ха – наличие на храстовидна растителност. Вещото лице е констатирало, че по СЕПП е декларирана площ от 20,39 ха, установена е площ от 15,04 ха, като недопустимата площ е 5,35 ха и процента на наддеклариране – 35,57 %.

Условията и реда за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ нормативно са установени в Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 5/2009 г., земеделските производители кандидатстват за подпомагане с подаване на общо заявление за подпомагане.

За 2011 г. жалбоподателят е подал Заявление за подпомагане с Уникален идентификационен номер (У.) 26/180511/83546, с което е заявил и декларира 17 бр. БЗС, с обща площ от 20,39 ха по СЕПП и 7 бр. БЗС по СНДП с обща площ от 9,08 ха, за които е оторизирана и изплатена сумата от 272,40 лева.

По силата на чл. 30, ал. 2, т. 2 от ЗПЗП проверка за допустимост на земеделските площи се извършва въз основа на електронна база данни за ползваните земеделски земи, които се съдържат в Системата за идентификация на земеделските площи /СИЗП/, което е част от Интегрираната система за администриране и контрол /И./. Съгласно чл. 43, ал. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, административната проверка се извършва посредством Интегрираната система за администриране и контрол /И./, чрез съпоставяне на вписаните в заявлението данни с данните от системата за регистрация на кандидатите, заявленията за подпомагане и системата за идентификация на земеделските парцели. Обхватът на

тази административна проверка включва: проверка за допустимост на кандидата, проверка за допустимост на земеделските площи, кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри и кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски производител /в този смисъл чл. 24, ал. 3 от Наредба № 105/22.08.2006 г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на И./.

Съгласно чл. 37 от ЗПЗП, И. включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Административните проверки включват проверки за допустимостта на площите, които се осъществяват чрез кръстосване на заявените земеделски площи с данните в регистрите на И.. Възможни са две хипотези, първата е тази, при която по заявлението на кандидата не е извършена проверка на място. В този случай заявените площи се кръстосват с външен регистър наречен „слой площи подходящи за подпомагане”. Когато е извършена проверка на място, кръстосаната проверка протича чрез съпоставка на площите, декларирани в заявлението, с тези от проверката на място.

Съгласно чл. 28 пар.2 от Регламент № 1122/2009 /ЕО/ на Комисията от 30.11.2009 г., с който е отменен Регламент № 726/2004 г., данните за наличието на нередности, получени в резултат от провеждането на кръстосани проверки, могат да бъдат следвани от всякаква друга подходяща административна процедура и, ако това е целесъобразно, от проверка на място.

В конкретния случай проверки на място по смисъла на посочения регламент не са извършвани. Видно от приложените по делото доказателства, в процесния случай се касае за извършена теренна проверка на физическите блокове, извършена от експерти при съответната ОСЗ. Резултатите от тези проверки се включват в СИЗП на основание чл. 33, ал.3, т.2 от ЗПЗП и чл. 8, т. 3 от Наредба № 105 /2006 г. и представляват основната база данни за ползваните земеделски парцели в страната. За тези проверки ДФЗ няма задължение да уведомява бенефициента (в този смисъл Решение № 7022/22.05.2013 г. по адм.д. № 2158/2013 г. на ВАС, IV отд.). Действително в случая допустимия за подпомагане слой е бил променен след подаване на заявлението за подпомагане, респ. недопустимите за подпомагане площи с процесното уведомително писмо са изключени от него след подаване на заявлението за подпомагане. Видно от представените по делото доказателства, жалбоподателят е подал възражение срещу така одобреният слой, което не е било уважено.

Прегледът на проведената административна процедура показва, че администрацията действително не е изпълнила задълженията си, визирани в чл.чл. 26, 28, 34, 35 и 36 от АПК, тъй като не е дала възможност на жалбоподателя да участва в отделните етапи на административното производство. На жалбоподателя не е дадена възможност да представи допълнителни доказателства във връзка с поддържане на заявените БЗС. Фактите и обстоятелствата, които са от значение за спора, не са били служебно изяснени от административния орган. Нарушени са били и основни принципи на административния процес, регламентирани в чл. 12 и чл. 13 от АПК за достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост.

Съдебната практика и теорията обаче са константни, че процесуалните нарушения в административното производство, са съществени само ако са се отразили на правилността на крайните фактически и правни изводи на административния орган (в този смисъл решение № 8218 от 11.06.2013 г. по адм.д. № 2242/2013 г. на ВАС, IV

отд.). Преценката за това е свързана и с изследване на материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания.

Материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания са следните: бенефициентът да е земеделски производител, да ползва земеделски площи в определен размер, земеделските площи да са допустими за подпомагане, да ги поддържа в добро земеделско и екологично състояние - чл. 39 - 43 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/.

Административната проверка по заявлението на кандидата установява недопустими площи при кръстосването с външния регистър – СИЗП. Констатациите на административния орган се потвърждават от приетата и неоспорена от страните СТЕ.

Удовлетворяването на заявлението за финансово подпомагане предполага изпълнение от страна на жалбоподателя изискванията на ЗПЗП, респ. отсъствие на условията за намаляване размера или отказ на плащанията. В случая по заявлението за подпомагане се установява наличие на обстоятелствата по чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП по СЕПП. Съобразно тях разплащателната агенция следва да намали или откаже плащане по искането за финансово подпомагане на жалбоподателя.

С определението за насрочване на делото в открито с.з., АССГ е дал указания на жалбоподателя относно носената от него доказателствена тежест, включително за доказване, че заявените от него площи са допустими за подпомагане.

От приетите по делото заключения на вещото лице, не се установи, че процесните площи са допустими за подпомагане, а други доказателства, жалбоподателят не ангажира. При липса на такива доказателства, съдът следва да приеме, че две от материално-правните предпоставки за получаване на финансово подпомагане не са се осъществили, а именно, че тази площ е допустима за подпомагане и, че се стопанисва.

Видно от таблицата в уведомителното писмо, в която са обективирани фактическите основания за издаване на оспорения отказ за финансово подпомагане, заявената площ на декларираните БЗС по СЕПП е 20,39 ха. Съгласно чл. 58, §1 от Регламент № 1122/2009 г., административният орган е определил процента на наддекларирана площ в размер на 35,57 % и представляваща съответно 5,35 ха. Въз основа на тази констатация административният орган е приел за недопустима за подпомагане по СЕПП площ на основание чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП, във вр. чл. 58 от Регламент № 1122/2009 г.

По делото е изслушано заключение на съдебно-техническа експертиза, която изцяло потвърждава размера на недопустимата площ по СЕПП по отделни БЗС. С оглед така установеното от заключението на вещото лице, което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено, се установява, че недопустимите за подпомагане площи по СЕПП са 5,35 ха, представляващи 35,57 % ($5,35 \times 100 / 15,04 = 35,57$ %).

По силата на чл. 58, §1 от Регламент № 1122/2009 г., ако разликата между декларираната и установената площ е по-голяма от 20 % от определената площ, не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. С оглед установено от фактическа страна, че наддекларираната площ е над 20%, но до 50 %, настоящият съдебен състав намира, че административният орган правилно е приложил материалния закон, в частност нормата на чл. 43, ал. 3, т. 4 от ЗПЗП, във вр. чл. 58, §1 от Регламент № 1122/2009 г., като е санкционирал площи по СЕПП в размер на 15,04 ха и по този начин изцяло е отказал исканите суми за

подпомагане по СЕПП.

Административния орган в съответствие с установеното, е приложил правилото на чл. 58 от Регламент (ЕО)1122/2009. Така определените суми от административния орган мотивирали отказа му за финансово подпомагане на кандидата като земеделски стопанин по СЕПП са определени при съобразяване с изискванията на европейското и националното законодателство.

Тези мотиви определят и обхвата на съдебния контрол за материалната законосъобразност на отказа на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция. С оглед установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав намира, че административния орган правилно е приложил материалния закон при изчисляване на допустимата за подпомагане площ, респ. размера на дължимата се субсидия.

При извършената служебна проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК и с оглед изложените в жалбата доводи за немотивираност на административния акт, настоящият съдебен състав намира, че в Уведомителното писмо в тази му част изрично са посочени правните и фактически основания за постановения отказ, като същият е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за преценката на основанията за допустимост на подпомагането. Неоснователни са доводите за немотивираност на административния акт, с оглед установената практика в административното производство мотивите към административния акт да бъдат излагани в съпътстващите документи, съставени в това производство и предхождащи издаването на административния акт. В този смисъл е и Тълкувателно решение на ОСГК на ВС № 16/1975 г. Такъв документ в случая се явява таблицата, която е неразделна част от Уведомителното писмо.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.4 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени сторените по делото разноси в размер на 450 лева, от които 150 лева юрисконсултско възнаграждение и 300 лева платено възнаграждение на вещо лице

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 36 състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Ж. Г. от [населено място], обл. Х. против Уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011 г. изх. № 02-260-6500/6871 от 30.06.2012 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция, В ЧАСТТА МУ, с която на жалбоподателя е отказано финансово подпомагане по СЕПП в размер на 4567,71 лева.

ОСЪЖДА С. Ж. Г. от [населено място] Б., обл. Х. да заплати на Държавен фонд „Земеделие”, [населено място], сумата от 450 (четиристотин и петдесет) разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: